

v slovenskim pisanji se vaditi in vsaki teden po 1 list slovenskih sestavkov izdati, kar so oni dotod doverševali, de je skupaj 30 listov naraslo.

Kar pa nas posebno nagiba, to započetje oznaniti, je zahvalnost, ki smo jo vsakimu podporniku dobre reči dolžni. Ko so namreč poštopovanja vredni duhovnik našiga okroga, gosp. Davorin Terstenjak, te poskušnje pred oči dobili, so si odločili, trem nar marljivšim učencam darila podati, de bi jih in pa še druge mladenčce k veči marljivosti podpalili. Oni so tedaj na dan šolniga dokončanja Mihalu Golobu, Ivanu Kocmutu, in Ivanu Erteljnu — vsakemu po eno križovačo po gosp. učeniku izročili. Blagor tacimu gospodu! —j—

Baron Klesheim.

Avstrijan iz avstrijske sim kervi,
In pojem le, kar mi sercé veli.

Baron Klesheim.

Pretečeni teden je slavni avstrijski pesnik *) Baron Klesheim na svojim popotovanji skozi Štajarsko tudi Ljubljano obiskal in nas z branjem svojih pesem, ki so v národnim avstrijskim narečji zložene, tako serčno razveselil in z njimi nam tako globoko v serce segel, de bi ga bili poslušali noč in dan.

Klesheimove pesmi se ločijo v dve versti: ene so smešniga, druge pa milo britkiga zapopadka — vse pa so tako ljube in preserčne, de jih je le malo malo enacih. Tù sém glejte, pesniki! ki radi smešne pojete: Klesheimove pesmi vam bojo pokazale, kaj smete peti. Tù ni nobene prazne kvante, ki nedolžno sercé pohujša; iz čistiga serca tečejo njegovi glasovi, ki poslušavca razveselijo, de mu sercé od veselja igra, ali pa ga ganijo, de se oči hočejo v solzah utopiti. In vse te čuda stori baron Klesheim z malo besedami in brez vsiga nepotrebniga pesniškiga kinča. Njegove pesmi so proste, ljudske pesmi, pa take visoke vrednosti, de ne vémo lepših v takim načinu.

V Klesheimovih pesmah se nam je zopet očitno pokazala visoka vrednost pravih pesnikov, in de je — kar je že davnej spoznano — práv pesnik neka vikši stvar od navadnih ljudi, ker pesniki dobriga duha neizrečeno veliko pripomorejo k omikanji in poboljšanji človeškiga rodú.

Pa kaj to nam Slovincem pomaga? mi bojo tisti rekli, ki nemškiga jezika ne umejo. — Koj, koj smo na vas mislili, dragi Slovinci! ko smo Klesheimove pesmi slišali in koj smo nekatere izmed njih častno znanimu slovenskimu pesniku posloveniti dali. Nadjamo se, de bomo v stani, kmalo po novim leti nekatere imenovanih pesem v Novicah natisniti, in de poslovenjene ne bojo nič svoje lepote zgubile. Dr. Bleiweis.

Nova slovanska knjiga.

Gosp. W. A. Svoboda, c. k. učenik pesništva in govornštva v Pragi, je na svitlo dal 33 v česki jeziki prestavljenih Šilerjevih pesem, pod naslovom „Wýbor basni Friedericha Schillera.“ Gospod Svoboda je

*) Namesto navadne besede „pevec“, se nam beseda „pesnik“ v pomeni „Dichter“ veliko primerniši zdí, sicer ne vémo razločka med tistim, ki poje (pevec), in pa med tistim, ki pesmi zлага (pesnik). Tudi ni vsaka pesem za petje, torej tudi beseda „pesem“ ni práv pripravna za vse pesniške dela sploh. Vémo sicer, de tudi v nemškem jeziki v časi pesnika „Sänger“ imenujejo, tode tù se ni zmote bati, ker to besedo le bolj izobraženi Nemci rabijo, ki razloček dobro vedó; prosti Nemeč pa pesnika le „Dichter“ imenuje. Naj bo tedaj pevec, ki poje; — pesnik pa, ki pesmi zлага. Vredništvo.

posvetil te pesmi slavnimu pesniku in patrijarhu Ladislavu Pyrkerju in kar bo njih prodaja znesla, je namenil za osnovo neke zaloge, iz ktere se bo pridnim pa nepremožnim možem pomagalo, ki se k učilištvu pesništva in govornštva perpravljajo. — Prestava je zlo pohvaljena. (Bohemia.)

Dražba knjig.

V K— je bila dražba (licitirenga) bukev 28. in 29. Kimovca; prišle so na versto tudi francoske knjige, ktere je neki kmet za slovenske imel, ko je vidil de so slovenske čerke, in je mislil, de so kakšne molitevske bukve. Te bukve so bile 5 krajcarjev srebra cenjene; ko so bile že na 12 krajcarjev nagnane, vpraša neki gospod kmeta: „ali pa znate te bukve brati?“ Kmet odgovori: „ali jih znam brati ali ne, de jih le plačam.“ Tako sta jih do 20 krajcarjev gnala. Pa tudi gospod, ki jih je kmetu dražil, ni znal francoskih bukev brati. — Taka se pri dražbah dostokrat godí, de dva kupca vsa vneta ženéta kako reč práv visoko, se dražita in si nagajata brez vzroka, le eden drugimu na kljub. Prodajavec se smeja — draživc se pa kesá. —c.

Svét obogatéti.

Trud, prizadevanje,	Trebljenje, kopanje,
Ne leno posejanje;	Ne kerčme obiskanje;
Varčnost in hišvanje,	Pridno njiv oranje,
Ne pitje, pojedanje;	Ne lóv in pa plesanje;
Delavno ravnanje,	Krotko zadržanje,
Ne leno sprehanje;	Ne napačno bahanje;
Mólba pa čuvanje,	Le delo vsakdanje,
Ne kletev, šale, spanje;	Ne pa lotrijske sanje;
Terpež in čakanje,	Modro sploh ravnanje
Ne kratkičas, igranje;	Te pelje v blago stanje.
Moško obnašanje,	
Ne babje zdihovalje;	

P. H.

Zahvala.

Visoko častitljivimu tehantu pri Fari v Loki, gospodu Jakobu Dolencu, ki so se že pri več prilóžnostih učeniga botanikarja skazali, se práv lepo zahvalimo za novič poslano nabéro krajnskih zeliš in pa za perdjane slovenske imena. —

Jožef Sever, kmet iz Šmartna pod Šmarno goro nam je korúnoviga semena pernesel, za kteriga se mu tudi tukaj lepo zahvalimo. Vredništvo.

Prislovica Štajarskih Slovincov.

So mu rogle dolj zbili. — Trepeče kakor šiba na vodi. — Kakor se posojuje, tako se nazaj plačuje. — Dobra beseda dobro mesto najde. — Roka roko vmiva. — Sreča je okrogla. —

Današnjimu listu je priložen življenjepis gosp. J. N. Hradeckita.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnju	
	5. Grudna.		30. Listopáda.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	2	24	2	20
1 » » banaške....	2	51	2	30
1 » Turšice.....	1	27	1	30
1 » Soršice.....	—	—	1	56
1 » Reži.....	1	39	1	39
1 » Ječmena.....	1	20	1	16
1 » Prosa.....	1	14	1	16
1 » Ajde.....	1	10	1	3
1 » Ovsá.....	—	52	—	52